

Verweerster heeft in haar nieuwe besluit de watertoestand van de Schwarze Sulm alleen anders gewaardeerd. Deze gewijzigde indeling („goede” watertoestand in plaats van „zeer goede”) is in strijd met het oorspronkelijke beheersplan. Vaststellingen en evaluaties in het beheersplan mogen niet ineens door middel van een ad-hoc-administratief besluit op basis van nieuwe criteria worden gewijzigd. Anders zouden wezenlijke inhoudelijke bepalingen van de kaderrichtlijn water, zoals in casu het verbod op achteruitgang, en belangrijke procedurevoorschriften, zoals bijvoorbeeld de inspraak van het publiek, gemakkelijk worden omzeild.

(¹) Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid (PB L 327, blz. 1).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Judecătoria Câmpulung (Roemenië) op
21 juli 2014 — Maria Bucura/SC Bancpost SA**

(Zaak C-348/14)

(2014/C 361/04)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Judecătoria Câmpulung

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Maria Bucura

Verwerende partij: SC Bancpost SA

Interveniërende partij: Vasile Ciobanu

Derde-beslagene: SC Raiffeisen Bank SA

Prejudiciële vragen

- 1) Is de nationale rechter bij wie verzet is gedaan tegen de tenuitvoerlegging van een kredietovereenkomst betreffende de uitgifte van een kredietkaart van het type American Express Gold, wanneer de toestemming tot de tenuitvoerlegging in afwezigheid van de consument is verleend, volgens richtlijn 93/13/EEG (¹) gehouden om, zodra hij over de daartoe noodzakelijke juridische en feitelijke gegevens beschikt, ambtshalve het oneerlijke karakter te onderzoeken van de in de betrokken overeenkomst opgenomen vergoedingen — a) vergoeding voor de verstrekking van de kaart; b) jaarlijkse vergoeding voor het beheer van de kaart; c) jaarlijkse vergoeding voor het beheer van de bijkomende kaart; d) vergoeding voor de verlenging van de kaart; e) vergoeding voor de vervanging van de kaart; f) vergoeding voor de wijziging van de pincode; g) vergoeding voor geldopname aan automaten of aan een loket (van de eigen bank of van andere banken in Roemenië of het buitenland); h) vergoeding voor de betaling van door handelaren geleverde goederen en/of verleende diensten in Roemenië of in het buitenland; i) vergoeding voor het afdrukken en verzenden van rekeningafschriften; j) vergoeding voor de raadpleging van het saldo via geldautomaten; k) vergoeding voor betalingsachterstand; l) vergoeding voor de overschrijding van de kredietlimiet; m) vergoeding voor onterechte weigering van betaling — waarvan de hoogte niet in de overeenkomst is gespecificeerd?
- 2) Is de vermelding van de jaarlijkse rente in de volgende bewoordingen: „De rente over het krediet wordt berekend op grond van het dagsaldo, verdeeld naar posten (betalingen, kasopname, kosten en vergoedingen), en de hoogte van de dagrente die gedurende de berekeningsperiode van toepassing is. De rente wordt dagelijks berekend volgens de volgende formule: de som van de producten van het bedrag van alle dagsaldoposten en de op de betrokken dag geldende dagrente; de dagrente wordt berekend als de jaarrente gedeeld door 360 dagen” — welke vermelding essentieel is in het kader van richtlijn 87/102/EEG van de Raad van 22 december 1986 betreffende de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake het consumentenkrediet, zoals gewijzigd bij richtlijn 98/7/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 1998, die een vergelijkbare formulering bevat — duidelijk en begrijpelijk geformuleerd in de zin van de artikelen 3 en 4 van richtlijn 93/13?
- 3) Kan de rechter overeenkomstig richtlijn 87/102/EEG van de Raad van 22 december 1986 betreffende de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake het consumentenkrediet (²), zoals gewijzigd bij richtlijn 98/7/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 1998 (³), en richtlijn 93/13/EEG van de Raad, indien de overeenkomst niet de hoogte van de op grond daarvan verschuldigde vergoedingen en, bij de wijze van berekening van de rente, niet de hoogte van die rente vermeldt, oordelen dat wegens het ontbreken van deze vermeldingen in de consumentenkredietovereenkomst het verleende krediet als kosten- en rentevrij moet worden beschouwd?

- 4) Kan de medeschuldenaar van een kredietovereenkomst worden aangemerkt als „consument” in de zin van artikel 2, sub a, van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten en artikel 1, lid 2, sub a, van richtlijn 87/102/EEG?
- 5) Indien de vorige vraag bevestigend wordt beantwoord, is het beginsel van de doeltreffendheid van de bij de richtlijnen toegekende rechten dan geëerbiedigd indien uitsluitend de hoofdschuldenaar in kennis wordt gesteld van de hoogte van de rente, de vergoedingen en de kosten door middel van het maandelijks rekeningafschrift of affiche in het hoofdkantoor van de bank?
- 6) Moet richtlijn 87/102/EEG aldus worden uitgelegd dat de bank verplicht is om zowel de schuldenaar als de medeschuldenaar schriftelijk in kennis te stellen van de kredietlimiet, de jaarrente en de kosten die vanaf de datum van sluiting van de kredietovereenkomst van toepassing zijn, alsook van de voorwaarden waaronder deze gegevens kunnen worden gewijzigd, van de procedure voor de beëindiging van de overeenkomst en van elke andere wijziging die tijdens de looptijd van de kredietovereenkomst optreedt met betrekking tot de jaarrente of de kosten die na de ondertekening van de kredietovereenkomst ontstaan, en wel op het tijdstip waarop deze wijzigingen plaatsvinden, bij aangetekende brief met ontvangstbewijs of door middel van een kosteloos verstrekt rekeningoverzicht?

⁽¹⁾ Richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (PB L 95, blz. 29).

⁽²⁾ Richtlijn van de Raad van 22 december 1986 betreffende de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake het consumentenkrediet (87/102/EEG) (PB L 42, blz. 48).

⁽³⁾ Richtlijn 98/7/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 1998 tot wijziging van richtlijn 87/102/EEG betreffende de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake het consumentenkrediet (PB L 101, blz. 17).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunalul Cluj (Roemenië) op 22 juli 2014 — SC Capoda Import Export SRL/Registrul Auto Român, Benone Nicolae Bejan

(Zaak C-354/14)

(2014/C 361/05)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Tribunalul Cluj

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: SC Capoda Import Export SRL

Verwerende partijen: Registrul Auto Român, Benone Nicolae Bejan

Prejudiciële vragen

- 1) Kan het Unierecht, namelijk artikel 34 VWEU, artikel 31, lid 1, van richtlijn 2007/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 september 2007 tot vaststelling van een kader voor de goedkeuring van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan en van systemen, onderdelen en technische eenheden die voor dergelijke voertuigen zijn bestemd [(kaderrichtlijn)] ⁽¹⁾, en artikel 1, lid 1, sub t en u, van verordening (EG) nr. 1400/2002 van de Commissie [van 31 juli 2002 betreffende de toepassing van artikel 81, lid 3, van het Verdrag op groepen verticale overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen in de motorvoertuigensector] ⁽²⁾, aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale wettelijke regeling als artikel 1, lid 2, van [Ordonanța Guvernului] nr. 80/2000 [verordening van de regering nr. 80/2000], voor zover hierbij een maatregel van gelijke werking als een kwantitatieve invoerbepijking wordt ingevoerd aangezien die wettelijke regeling voor het vrije verkeer (verkoop, distributie) van nieuwe verbruiksproducten en -materialen met betrekking tot wegverkeersveiligheid, milieubescherming, energie-efficiëntie en bescherming tegen diefstal van wegvoertuigen de overlegging door de verkoper/distributeur/handelaar van een certificaat van goedkeuring of voor het op de markt brengen en/of verhandelen door de fabrikant vereist, dan wel, wanneer de verkoper/distributeur/handelaar dat certificaat niet heeft verkregen of niet bezit, toepassing van de procedure tot goedkeuring van de betrokken producten door het Registrul Auto Român (Roemeense automobielregister, R.A.R.) en verkrijging van een goedkeuringscertificaat voor het op de markt brengen en/of verhandelen van het R.A.R. vereist, ook al heeft de verkoper/distributeur/handelaar een door de distributeur uit een andere EU-lidstaat afgegeven certificaat van overeenstemming voor het op de markt brengen en/of verhandelen van die onderdelen en verkoopt die distributeur uit een andere EU-lidstaat die onderdelen vrij in die EU-lidstaat, aangezien dat certificaat niet volstaat om het vrije verkeer/de vrije verkoop of verdeling van de betrokken goederen toe te staan?